

Ramon Chordà, entre l'art i la literatura

Ramon Chordà (Amposta, 1950) és assessor d'empreses i va exercir com a professor a la Universitat d'Alcalá de Henares i va ampliar els seus estudis universitaris a París, Ginebra i Nova York, però a part del seu bri-

llant currículum acadèmic, la seva veritable passió són els llibres, tal com ha demostrat en les seves seixanta obres que porta escrites, independentment que moltes d'elles siguin llibres tècnics. La seva anterior novel·la, *El legado*, ho confirma plenament, on hi ha un personatge que transita les seves dues últimes obres: el bibliòfil Max Font.

Ens arriba ara una nova entrega de Chordà també relacionada en el món dels llibres -*El Legado de Lina*, de títol semblant a l'anterior, que és la seva més ambiciosa aportació a la seva novel·listica-, però sobretot entre l'amor i l'amistat.

En efecte, Alfonso i Evelina és un jove matrimoni en què acabada la Guerra Civil i fugint de les enveges de la gent i la mala relació entre ells, agafant el seu cotxe i fugen a la recerca d'un lloc on poder refer les seves vides, però fugen també de si mateixos, fins a arribar a un poblet de Castella on hi ha una posada on passar uns dies per a descansar. Ramon Chordà és un home que estima profundament els llibres, utilitzant la literatura en un sentit global. Per això, després de la mort del seu marit a causa d'un desgraciat accident d'automòbil, Lina es fa càrrec del negoci de l'hostaleria amb l'ajuda de bones minyones i l'assessorament d'Isaías, un sacerdot que coneixen des que

van arribar a la posada i que arriba a ser com un guia espiritual. Lina i Alfonso estan vivint el clima de la Guerra Civil i un encert de la novel·la és l'aire irrespirable que transmet el lloc, que recorda, de vegades, a l'Andrea de *Nada*, de Carmen Laforet, quan arriba a Barcelona en tren des de Madrid. Personatges i l'acabament d'un conflicte civil doten la novel·la d'un sentit tràgic que es confirma amb la mort d'Alfonso i l'aïllament de l'hostal on va a parar.

El descobriment casual de dos llibres antics, que feia dècades que estaven oblidats per part de Sergio, l'antic propietari, dona un caire nou a l'obra i s'entra de ple en la literatura, tenint a Max Font com a eix principal, un personatge que és un transsumpte de Ramon Chordà.

Podem qualificar aquesta novel·la de thriller literari, ja que molts dels seus personatges es mouen en un ambient tèrbol i mafiós que contrasta amb l'extraordinària sensibilitat de Lina, que és qui posa a la venda els llibres trobats a la posada, i a partir d'aquí el lector entra de ple en les subhastes, les intrigues, un capitalisme desfermat, les investigacions i també, en la misèria i la baixesa moral d'alguns dels seus protagonistes, però per damunt de tot, és una fantàstica obra que penetra profundament en les relacions humanes. Efec-

Eduard Sánchez
cronista cultural

tivament, bona part de la novel·la se centra en l'amistat entre els tres personatges principals, el matrimoni format per Alfonso i Lina i el propietari de l'hostal, Sergio. La trama de la novel·la té molts de girs que Chordà, sàviament, administra amb prudència. El desenllaç de la trama corrupta ho deixo en mans del lector.

Personalment m'ha causat molt bona impressió que a l'obra, Ramón Chordà, aclareixi als lectors els termes utilitzats que fan referència a la terminologia literària: als ja coneguts de bibliografia, bibliòfil, bibliologia o bibliofília s'afegeixen altres no tan coneguts o desconeguts totalment com biblioclastra, bibliofàgia, bibliognosta, bibliofugia i bibliolitis, entre altres. També el nom dels cinc falsificadors de la Història de l'Art més coneguts.

Com a conclusió, podem afegir que Ramon Chordà dona un pas més, molt positiu, en la seva elaboració novel·listica, sempre a favor dels llibres i la lectura, el que no és poc en un moment dominat per la tecnologia.

